

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/22/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125200789
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125200789.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX A., právne zastúpeného: JUDr. Dáša Komková, advokátka so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 17Csp/11/2025-111 zo dňa 08. augusta 2025 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch III. a VII.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:

I. „Súd u r č u j e , že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 28.2.2007 v čl. I. Základné podmienky, v časti Poplatky platné ku dňu uzavretia tejto zmluvy, v znení:

„Poplatok za poskytnutie úveru: 1.500,- Sk

Poplatok za I. upomienku: 200,- Sk

Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 1.000,- Sk

Poplatok za vedenie úverového účtu: 40,- Sk/mesačne.“ sú neprijateľné zmluvné podmienky.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 28.2.2007 v čl. II., bod 2. v znení:

„Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený s Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 28.2.2007 v čl. II., bod 4. v znení:

„ Podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je / nie sú osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“). V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite

splatný vrátane príslušenstva, a to dňom keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 zákona o bankách.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 28.2.2007, v čl. II., bod 5. v znení:

„Banka uzavretím tejto zmluvy navrhuje, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne v rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk v zmysle zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku. Dlžník vyjadruje súhlas s návrhom banky na riešenie sporov stálym rozhodcovským súdom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 28.2.2007 v čl. II., bod 6. v znení:

„Podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 28.2.2007 v čl. II., bod 8. v znení:

„Podpisom tejto zmluvy dlžník súhlasí, aby banka v zmysle zákona o ochrane osobných údajov poskytla jeho osobné údaje a informácie, ktoré tvoria alebo sú chránené bankovým tajomstvom (ďalej len „údaje a informácie“) svojej ovládajúcej osobe, spoločnosti Banca Intesa, Miláno, Taliansko, dcérskymi spoločnosťami VÚB, a.s. a spoločnosťami patriacim do skupiny s úzkymi väzbami v zmysle z. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov vrátane spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality služieb pre dlžníka a ponuky služieb a produktov spoločnosti patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k banke, a to v rozsahu údajov uvedených v tejto zmluve na dobu 10 rokov od vyporiadania záväzkového vzťahu vzniknutého z tejto zmluvy medzi dlžníkom a bankou, pričom dlžník je oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu, a to písomným oznámením doručeným na pobočku VÚB, a.s., v ktorej má otvorený svoj bežný účet. Podpisom tejto zmluvy dlžník potvrdzuje dobrovoľnosť tohto súhlasu. Dlžník ďalej súhlasí s tým, aby VÚB, a.s., poskytla jeho osobného údaje a informácie prevádzkovateľovi tlačového centra VÚB, a.s., v rozsahu a za podmienok uvedených v tomto článku vyššie, pokiaľ príslušný právny predpis neurčuje inak, za účelom plnenia právnych povinností VÚB, a.s. vyplývajúcich z jej postavenia ako banky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.“

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca ako dlžník uzavrel dňa 28.02.2007 so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o poskytnutí „Flexipôžičky“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 75 000 Sk (2 489,54 EUR), ktoré sa žalobca zaviazal splatiť v 60 splátkach po 1 780,31 Sk (59,10 EUR). K splateniu predmetného úveru zo strany žalobcu došlo pred viac ako 10 rokmi pred podaním žaloby.

3. Medzi stranami sporu nebolo sporné a z vykonaného dokazovania taktiež vyplynulo, že dotknutá zmluva o poskytnutí pôžičky (spotrebiteľského úveru) je spotrebiteľského charakteru (spotrebiteľský charakter zmluvy nebol rozporovaný, vyplýva aj zo samotného znenia zmluvy a povahy zmluvných strán). Spornou medzi stranami bola iba otázka právneho posúdenia, či žalobcom špecifikované zmluvné podmienky napĺňajú znaky neprijateľných zmluvných podmienok a či je vôbec žaloba žalobcu prípustná a v súlade s dobrými mravmi.

4. Prípustnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok súd prvej inštancie vyvodil z § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku v spojení s § 298 Civilného sporového poriadku, ako aj v spojení s §§ 53 a 53a Občianskeho zákonníka v záujme zabezpečenia zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Podporne súd prvej inštancie poukazuje i na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. , ktorý výslovne umožňuje podať

žalobu o určenie neplatnosti zmluvy. Podanou žalobou sa žalobca môže domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok zo zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2024, ktorý v ust. § 3 ods. 3 a 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva, pričom má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/27/2018, ktoré práve odvodzuje prípustnosť od § 137 písm. c/ CSP, hoci podľa názoru súdu je príliehavejší prípadne § 137 písm. d/ CSP, ktoré pojednáva o určení právnej skutočnosti), ale i ust. § 11 ods. 4 ZoSÚ, ktoré umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa neplatnosti zmluvy, a teda prípadne i časti zmluvy - konkrétne neprijateľných zmluvných dojednaní.

5. Súd prvej inštancie nedospel k záveru, že by táto žaloba bola zo strany žalobcu podaná šikanózne, nakoľko zo žaloby, nevyplýva, že by nesledovala ako svoj primárny cieľ zodpovedanie otázky, či dotknuté zmluvné podmienky boli neprijateľné a ciele podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. Ide skôr o dohady žalovaného, ktoré súd prvej inštancie pripúšťa, že sú na zamyslenie (predovšetkým naliehavosť určenia po uplynutí tak dlhej doby od uzatvorenia zmluvy a zároveň od splatenia dlhu), avšak vychádzajúc z aktuálnej judikatúry a nepremlčateľnosti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a zohľadňujúc záujem štátu na zvýšenej ochrane spotrebiteľa nemôžu tieto dohady žalovaného brániť spotrebiteľovi domáhať sa preskúmania obsahu spotrebiteľom namietaných zmluvných podmienok.

6. Predtým, ako súd prvej inštancie pristúpil k preskúmaniu nekalosti zmluvnej podmienky, musí dospieť k záveru, či nejde o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú predmetu plnenia alebo ceny plnenia (ak tieto sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne) a či boli dotknuté podmienky individuálne dojednané. Napadnuté ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa netýkajú hlavného predmetu plnenia, ani ceny plnenia (niektoré z nich sa síce týkajú určitých plnení zo strany spotrebiteľa, avšak iba poplatkov ako vedľajších plnení, konkrétne za poskytnutie úveru, upomienky a vedenie úverového účtu, pričom súd prvej inštancie zároveň nebude hodnotiť ich prijateľnosť, či neprijateľnosť z pohľadu primeranosti ceny za poskytnuté protiplnenie).

7. V súvislosti s námietkou žalovaného, že nie je možný prieskum poplatkov, nakoľko sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny súd prvej inštancie poukazuje na body 59-63 odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora C-714/22, v zmysle ktorého cit.:

„59 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 4 ods. 2 smernice 93/13 stanovuje výnimku z mechanizmu vecného preskúmania nekalých podmienok, ako je upravený v rámci systému ochrany spotrebiteľov zavedeného touto smernicou, a že toto ustanovenie sa preto má vykladať reštriktívne (rozsudok z 20. septembra 2017, Andriciuc a i., C-186/16, EU:C:2017:703, bod 34, ako aj citovaná judikatúra)

60 Pokiaľ ide o kategóriu zmluvných podmienok vzťahujúcich sa na pojem „hlavný predmet zmluvy“ v zmysle uvedeného ustanovenia, Súdny dvor rozhodol, že tieto podmienky sa musia chápať ako podmienky, ktoré upravujú základné plnenia tejto zmluvy a ktoré ju ako také charakterizujú. Naopak, na podmienky, ktoré majú doplnkovú povahu vo vzťahu k podmienkam vymedzujúcim samotnú podstatu zmluvného vzťahu, by sa tento pojem nemal vzťahovať (rozsudok z 20. septembra 2017, Andriciuc a i., C-186/16, EU:C:2017:703, body 35 a 36, ako aj citovaná judikatúra).

61 Základné plnenia vyplývajúce zo zmluvy o úvere spočívajú v tom, že veriteľ sa predovšetkým zaväzuje poskytnúť dlžníkovi určitú sumu peňazí, pričom dlžník sa zase zaväzuje predovšetkým splatiť túto sumu, v zásade aj s úrokmi, podľa stanoveného splátkového kalendára [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. marca 2023, Caixabank (Provízia za poskytnutie úveru), C-565/21, EU:C:2023:212, bod 18 a citovanú judikatúru].

62 Vzhľadom na povinnosť vykladať článok 4 ods. 2 smernice 93/13 reštriktívne, Súdny dvor rozhodol, že povinnosť odmeniť služby spojené s preskúmaním, poskytnutím a spracovaním úveru alebo iné podobné služby, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou činnosti veriteľa v súvislosti s poskytnutím úveru, nemožno považovať za povinnosť patriacu medzi základné plnenia vyplývajúce zo zmluvy o úvere a uvedené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku [rozsudok zo 16. marca 2023, Caixabank (Provízia za poskytnutie úveru), C-565/21, EU:C:2023:212, bod, body 22 a 23].

63 Treba tiež pripomenúť, že zmluvné podmienky, na ktoré sa toto ustanovenie vzťahuje, sú vyňaté z posúdenia ich nekalej povahy len v prípade, že sa príslušný vnútroštátny súd na základe preskúmania v každom jednotlivom prípade domnieva, že boli predajcom alebo dodávateľom formulované jasne a zrozumiteľne (rozsudok z 5. júna 2019, GT, C-38/17, EU:C:2019:461, bod 31 a citovaná judikatúra).“

8. Z vyššie citovanej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je nepochybné, že tak poplatky za upomienku, ako aj poplatok za poskytnutie úveru a vedenie úverového účtu podliehajú súdnemu prieskumu neprijateľnosti, pretože sa nejedná o základné plnenia vyplývajúce zo zmluvy.

9. Vo vzťahu k namietaným zmluvným dojednaniám o poplatkoch za poskytnutie úveru, upomienky a vedenie účtu súd prvej inštancie následne posudzujúc ich obsah a zmysel dospel k záveru, že predmetné dojednania predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky vyvolávajúce v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Za neprijateľnú je totiž nevyhnutné tiež považovať zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Poplatok za poskytnutie úveru, za upomienky a za vedenie úverového účtu nie sú poplatkami za služby realizované v záujme spotrebiteľa. Nemajú rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľom, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa, je v rozpore s dobrými mravmi.

10. Žalovaný poukazoval na tú skutočnosť, že sa jedná o štandardné poplatky v rámci bankovej praxe, avšak skutočnosť, že i iné banky/poskytovatelia úverov vyžadujú od spotrebiteľov úhradu poplatku za poskytnutie úveru, upomienky, či vedenie účtu však samo o sebe nemôže vyvodzovať prijateľnosť takýchto poplatkov.

11. Poplatky za upomienky umožňujú získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý preyšuje skutočné výdavky dodávateľa za upomienku. Zákon za príslušenstvo pohľadávky označuje náklady na uplatnenie pohľadávky. Predpokladá teda presné výdavky. Ani pokiaľ ide o škodu, ktorú by veriteľovi bolo dôvodné priznať pre porušenie povinnosti zo zmluvy, nemožno veriteľovi priznať viac ako skutočnú ujmu, či ušlý zisk. Paušálna výška poplatku za upomienku bez transparentného výpočtu skutočných nákladov plne zapadá do definície neprijateľnej zmluvnej podmienky. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí zo dňa 21.11.2017, sp. zn. 17Co/115/2017 uviedol: „Poplatok za upomienku, výzvu nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mal povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné, netransparentné. Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Je za hranicou rozumného úsudku, aby poplatok vo výške 15 Eur, 30 Eur sledoval výdavky spojené s vyhotovením a zaslaním upomienky. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi“. Sankčný charakter poplatkov za upomienky nepochybne vyplýva z ich rozdielnej sumy, keď prvá upomienka je vo výške 200,- Sk (6,64 EUR), ale ďalšie vo výške 1 000,- Sk (33,19 EUR).

12. Zmluvná podmienka uvedená v druhom výroku tohto rozsudku, týkajúca sa potvrdenia o tom, že spotrebiteľ bol oboznámený s obchodnými podmienkami, v totožnom znení už bola vyhlásená súdom za neprijateľnú napríklad rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 19Csp/26/2023-243 zo dňa 16.11.2023. Rovnako i mnohé ďalšie rozhodnutia, na ktoré poukázal žalobca, vyhodnotili obdobnú zmluvnú podmienku za neprijateľné zmluvné dojednanie a to práve z dôvodu, že sa ňou prenáša dôkazné bremeno na spotrebiteľa. Ak žalovaný uvádzal vo vyjadrení k žalobe, že cit. „Toto ustanovenie na spotrebiteľa neprenáša dôkazné bremeno. Preukázanie oboznámenia ostáva na dodávateľovi a dôkazom je práve podpis spotrebiteľa, ktorého jedinou predzmluvnou povinnosťou bolo podrobne sa oboznámiť s jednotlivými ustanoveniami zmluvy.“, tak práve i na tomto vyjadrení je možné dospieť k záveru, že žalovaný týmto skutočne mienil preniesť dôkazné bremeno, keď v rámci podpisu štandardizovanej spotrebiteľskej zmluvy získava i vyjadrenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú zvyčajne skutočne rozsiahleho charakteru. Práve v dôsledku dotknutej zmluvnej podmienky sa prenáša dôkazné bremeno, ktoré by viazlo na dodávateľovi, na spotrebiteľa, ktorý by musel preukazovať, že k tomuto oboznámeniu sa z nejakých dôvodov nedošlo. Dodávateľ si vsunutím dotknutého zmluvného dojednania vopred v postavení silnejšej strany vypracúva

lepšiu argumentačnú pozíciu, že spotrebiteľ sa s celými obchodnými podmienkami reálne oboznámil, v čoho dôsledku môžu spotrebiteľia už i pri prípadnom dodatočnom nesúhlase s nejakým ustanovením vopred vzdávať svoju šancu na úspech v prípadnom namietaní nejakého zmluvného dojednaní.

13. Zmluvnú podmienku týkajúcu osobitného vzťahu klienta k banke súd prvej inštancie vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko je v predmetnom zmluvnom ustanovení citeľná značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a to nielen tým, že spotrebiteľ je vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej zmluvnej podmienke spočívajúcej v používaní komplikovaných a sofistikovaných termínov, ktorá ho robí nepochopiteľným pre spotrebiteľa, ale predovšetkým z dôvodu, že nepravdivosť vyhlásenia má za následok okamžitú splatnosť úveru, čo jednoznačne nepredstavuje pretavenie zákonného ustanovenia § 35 ods. 1 zákona o bankách. V prvom rade existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ z dôvodu svojej nevedomosti netuší, čo má chápať pod termínom osobitný vzťah k banke (pozri v tomto zmysle v súvislosti so smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách / Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288/, rozsudok Mostaza Claro, C 168/05, EU:C:2006:675, bod 28 a citovanú judikatúru, ako aj v súvislosti so smernicou Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru /Ú. v. ES L 42, 1987, s. 48; Mim. vyd. 15/001, s. 326/, rozsudok Rampion a Godard, C 429/05, EU:C:2007:575, bod 65). Čo je však závažnejšie, nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalovaného, že ide iba o púhe premietnutie zákonnej normy - ustanovenia § 35 zákona o bankách do zmluvy o úvere. Uvedené zmluvné dojednanie umožňuje banke v prípade zistenia existencie osobitného vzťahu klienta k bankovému subjektu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť tohto úveru bez toho, aby vyslovene šlo o obchod, ktorý by vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko nevykonával s ostatnými klientmi. V tomto smere súd prvej inštancie poukazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp 74/2022 z 24.10.2022, s ktorého dôvodmi sa v plnom rozsahu stotožňuje a odkazuje na ne cit.:

„68. Zároveň z ods. 1 uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka nemôže vykonávať s osobami, ktoré k nim majú osobitný vzťah obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientmi. Banka je povinná pred uzavretím a vykonaním takéhoto obchodu preveriť, či osoba, s ktorou takýto obchod vykonáva k nim nemá osobitný vzťah a táto osoba je povinná poskytnúť banke pravdivé informácie. Banka je povinná pravdivosť poskytnutých údajov písomne zabezpečiť v zmluve o nimi poskytnutej záruke alebo vklade sankciou neplatenia uzavretia tejto zmluvy a v zmluve o úvere sankciou okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy ku dňu, keď sa banka alebo pobočka zahraničnej banky dozvedela o nepravdivosti týchto údajov.

69. Súd I. inštancie sa stotožňuje s argumentáciou žalobcu o neprijateľnosti uvedeného zmluvného dojednaní, ktoré umožňuje banke kedykoľvek vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade zistenia nepravdivosti údajov o existencii osobitného vzťahu k banke.

70. Uvedené zmluvné dojednanie však odporuje zákonnej úprave § 35 ods. 1 Zákona o bankách, v zmysle ktorého banka, resp. pobočka zahraničnej banky nemôže s takýmito osobami uzatvárať iba tie obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientmi. Uvedené zmluvné dojednanie však umožňuje banke v prípade zistenia existencie osobitného vzťahu klienta k bankovému subjektu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť každého úverového vzťahu, teda nie len toho rizikového. Zároveň v uvedenom zmluvnom dojednaní absentuje akékoľvek vysvetlenie pojmu osobitného vzťahu, z ktorého by bolo zrejmé aj z perspektívy priemerného spotrebiteľa, čo uvedený pojem znamená minimálne odkazom na konkrétne zákonné ustanovenie zákona o bankách, ktoré uvedený pojem upravuje.“

14. Rozhodcovská doložka uvedená v IV. výroku rozsudku je typickou neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorej obdobné i totožné znenia boli už opakovane súdmi vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Predmetné dojednanie vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa, ktorý sa vopred vzdáva svojich práv vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie, pričom opätovne nejde o dojednanie, ktoré by bolo transparentne individuálne dojednané, ako určitá zmluvná podmienka, ktorá nie je pre tento zmluvný vzťah nevyhnutná, ale je nad rámec bežných zmluvných dojednaní upravujúcich daný zmluvný vzťah. Zo zmluvy nevyplýva, že by si predmetnú zmluvnú podmienku vyžiadal spotrebiteľ. Táto bola automaticky zahrnutá do predformulovaných zmluvných podmienok. Navyše ak aj žalovaný uvádza, že tieto „staré“ rozhodcovské doložky dlhšiu dobu neuplatňuje a ide o obsolentné zmluvné dojednanie, tak nepreukázal, že by za týmto účelom vo vzťahu k spotrebiteľom učinil nejaké oznámenie, či prehlásenie. Súd prvej

inštancie okrem toho poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 438/2018 z 11.06.2019, v zmysle ktorého sa pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach vyžaduje, aby spotrebiteľ mal možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Vzhľadom na inkorporovanie rozhodcovskej doložky priamo do zmluvy, bez možnosti nejakého vyjadrenia sa k nej, zaškrtnutia, osobitného podpisu, či zvýraznenia, je viac než pravdepodobné, že žalobca reálne nemal možnosť sa pri uzatváraní zmluvy k tejto rozhodcovskej doložke vôbec vyjadriť.

15. Zmluvná podmienka, v ktorej spotrebiteľ vyjadruje súhlas so zrážkami zo mzdy podľa názoru súdu taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. Za významnú súd prvej inštancie považuje predovšetkým skutočnosť, že predmetné dojednanie je zahrnuté v rámci formulárovej zmluvy medzi bežné zmluvné podmienky, čím žalovaný vnútil spotrebiteľovi určité správanie a konanie zvyhodňujúce dodávateľa v neprospech spotrebiteľa, a to bez osobitného zdôraznenia následkov takéhoto dojednaní. Práve vzhľadom na tieto nepoctivé praktiky zákonodarca zakotvil v § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 neprípustnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Uvedená zákonná úprava odzrkadlila potrebu zasiahnuť do obdobných nerovnovážnych zmluvných dojednaní až na úrovni výslovnej právnej úpravy, kedy síce úplne nevyklúčila uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, avšak stanovila prísnejšie kritéria pre platnosť takejto dohody o zrážkach zo mzdy, a tak prakticky stanovila hranice, ktoré oddeľujú akceptovateľnú dohodu o zrážkach zo mzdy od neprijateľného zmluvného dojednaní dohody o zrážkach zo mzdy. Žiada sa tiež dodať, že súdy v mnohých prípadoch, či už v rámci neodkladných opatrení alebo aj vo veci samej, rozhodli o povinnosti veriteľa zdržať sa použitia obdobných zmluvných podmienok z dôvodu jej neprijateľnosti, a tým neplatnosti. S poukazom na uvedené závery o nerovnovážnosti daného zmluvného dojednaní v neprospech spotrebiteľa súd prvej inštancie vo výroku V. určil zmluvnú podmienku obsahujúcu dohodu o zrážkach zo mzdy za neprijateľnú.

16. Zmluvné dojednanie, ktorým spotrebiteľ vyjadruje súhlas s poskytnutím osobných údajov nielen veriteľovi, ale aj ovládajúcej osobe, ako aj ďalším osobám, pričom platnosť súhlasu je určená na 10 rokov od vyporiadania záväzkového vzťahu, pričom takýto súhlas môže spotrebiteľ odvolať najskôr po jednom roku od zániku záväzkového vzťahu, a to písomným oznámením na pobočku žalovaného, v ktorej má otvorený bežný účet, súd prvej inštancie vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. V prvom rade súd prvej inštancie poukazuje na skutočnosť, že veľmi podobné zmluvné dojednanie už bol judikované ako neprijateľné - napr. rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 19Csp/26/2023 zo dňa 16.11.2023. Súd prvej inštancie vyhodnotil predmetnú zmluvnú podmienku ako neprijateľnú, spôsobujúcu hrubý nepomer v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, predovšetkým z dôvodu, že považoval za neprimerane a neodôvodnene dlhú dobu, na ktorú spotrebiteľ má uvedený súhlas udeliť - 10 rokov od vyporiadania záväzkového vzťahu vzniknutého zo zmluvy, pričom aj pre prípad zániku zmluvného vzťahu by musel dlžník za účelom odňatia súhlasu učiniť písomné odvolanie súhlasu najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu, a to ani nie priamo žalovanému, ale doručením na pobočku žalovaného, v ktorej má otvorený svoj bežný účet (čo inak ani v čase vôle podania odvolania súhlasu nemusí byť splniteľná podmienka). Vo všeobecnosti by mali byť osobné údaje uchovávané a spracúvané iba po nevyhnutný čas. Avšak v zmysle do zmluvy zakomponovaného súhlasu spotrebiteľ dokonca súhlasí s poskytnutím svojich údajov tretím osobám - ovládajúcej osobe VÚB, a.s. a osobám so skupiny s úzkymi väzbami k ovládajúcej osobe, a to nielen za účelom interného výkazníctva a zvýšenia kvality poskytovaných služieb, ale aj za marketingovým účelom, a teda účelom ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s. Predmetný súhlas ide so spracúvaním údajov výrazne nad rámec rozsahu nevyhnutného pre poskytnutie úveru. Pre účely vyhlásenia určitej podmienky za neprijateľnú v spotrebiteľskej zmluve je pritom irelevantné, či predmetná zmluvná podmienka mala reálny nepriaznivý následok pre spotrebiteľa, keďže táto okolnosť nepredstavuje v zmysle zákona (§ 53 Občianskeho zákonníka) kvalifikačný moment pre posúdenie neprijateľnej zmluvnej podmienky.

17. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a s poukazom na citovanú právnu úpravu súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu a všetky ním špecifikované zmluvné podmienky určil ako neprijateľné

v rámci spotrebiteľskej zmluvy, spôsobujúce podstatnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán sporu v neprospech spotrebiteľa.

18. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, a to vzhľadom na plný úspech žalobcu v spore. O výške trov konania pritom bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

19. Proti tomuto rozsudku a to len voči časti výroku III. o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. 2 bod 4 zmluvy o poskytnutí flexipôžičky z reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 28.02.2007 v zmysle § 35 ods. 4 Zákona o bankách v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a alternatívne, aby rozsudok zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

20. Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

21. Namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so skutočnosťou, že táto zmluvná podmienka je vyjadrením zákonnej povinnosti banky a bez jej dojednania nemôže k uzavretiu žiadnej zmluvy o úvere dôjsť, nakoľko túto povinnosť má žalovaný uloženú zákonom o bankách. Súd prvej inštancie preto nemôže vysloviť neprijateľnosť a tým neplatnosť zmluvnej podmienky, ktorá je vyjadrením zákonnej povinnosti dodávateľa. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je v tejto časti neprimerane strohé a nedáva odpoveď na otázku, prečo toto zmluvné ustanovenie je neprijateľné. Argumentácia, ktorú použil súd prvej inštancie je len prebratím argumentácie žalobcu z podanej žaloby a odkazom na rozhodnutia, v ktorých bola riešená odlišná zmluvná podmienka a ešte aj vo vzťahu k inému dodávateľovi.

22. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 35 ods. 1 ZoB a uviedol, že: „Žalované zmluvné ustanovenie tak odporuje citovanému ustanoveniu, podľa ktorého banka nemôže s takýmito osobami uzatvárať iba tie obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientmi. Uvedené zmluvné ustanovenie však umožňuje banke v prípade existencie osobitného vzťahu klienta k banke vyhlásiť mimoriadnu splatnosť každého úveru, teda nielen rizikového.“ Súd prvej inštancie opomenul ďalšie znenie predmetného zákonného ustanovenia, ktoré okrem toho, že vo svojej prvej vete zakazuje uzatvárať s osobami, ktoré majú k banke osobitný vzťah obchody, ktoré by vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko nevykonali s ostatnými klientmi, vo svojom ďalšom znení však toto ustanovenie vyslovene banke ukladá povinnosť preveriť či osoba, s ktorou zmluvu uzatvára, nemá osobitný vzťah k banke, pričom zároveň ukladá povinnosť tejto osobe uviesť pravdivé údaje. V poslednej vete tohto ustanovenia je zároveň banke uložená ďalšia povinnosť, a to písomne zabezpečiť pravdivosť týchto údajov priamo v zmluve s tým, že pri zmluve o úvere dochádza k okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy ku dňu, kedy sa banka o nepravdivosti údajov dozvedela. Povinné zosplatnenie úveru pri osobe s osobitným vzťahom k banke jej tak stanovuje priamo ZoB (viď znenie: Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pravdivosť poskytnutých údajov písomne zabezpečiť (...) v zmluve o úvere podľa § 5 písm. b) sankciou okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy ku dňu, keď sa banka alebo pobočka zahraničnej banky dozvedela o nepravdivosti týchto údajov, vrátane splatnosti úrokov za celú dohodnutú dobu úveru)., ako základný zákon upravujúci jej činnosť.

23. Znenie tejto zmluvnej podmienky je v úplnom súlade so znením zákona, je len odzrkadlením znenia zákona v jeho ustanovení § 35 ods. 1 ZoB, ktorý žalovanému uložil povinnosť túto zmluvnú podmienku do zmluvy inkorporovať. Žalovaný podľa jeho názoru ešte nad rámec zákona v predmetnej zmluvnej podmienke aj odkázal na konkrétne ustanovenie ZoB, presnejšie ust. § 35 ods. 4 ZoB, v ktorom je uvedený výpočet osôb, ktoré sa považujú za osoby s osobitným vzťahom k banke. Bez potvrdenia zo strany klienta banka nemá reálnu možnosť ako overiť, či klient nemá osobitný vzťah k banke. Banka samozrejme nevedie evidenciu členov štatutárnych orgánov inej banky, vedúcich pobočky iných bánk, evidenciu blízkych osôb vedúcich zamestnancov banky a podobne. Nie je teda objektívne možné posúdiť

existenciu osobitného vzťahu klienta k banke a splniť tak zákonnú povinnosť inak, ako na základe aplikácie tejto zmluvnej podmienky.

24. Predmetná zmluvná podmienka uvádza, čo je obsahom predmetného ustanovenia, keďže z jej znenia vyplýva, že v predmetnom ustanovení je bližšie špecifikované, kto je osobou s osobitným vzťahom. Len skutočnosť, že je v zmluvnej podmienke odkaz na zákon nezakladá jej neprijateľnosť, v prípade opačného názoru by súd dospel k absurdnému záveru, že napríklad aj znenie zmluvy: „Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ uzavretá v súlade s ustanovením § 497 a nasl. Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov...“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a to len preto, že v nej nie je uvedený obsah predmetného ustanovenia, resp. spomenutých zákonov.

25. Žalobca navrhol rozsudok v napadnutom III. výroku ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že pokiaľ žalovaný poukazuje na § 35 ods. 1 zákona o bankách, tak z neho vyplýva povinnosť banky pred uzavretím zmluvy preveriť, či osoba má alebo nemá osobitný vzťah. Túto povinnosť nie je možné nahradiť púhym vyhlásením, že osoba nemá osobitný vzťah k banke, pričom banka osobu nijako nepoučí o tomto vyhlásení. Banka si takýmto postupom riadne nespĺní svoju preverovaciu povinnosť vyplývajúcu z § 35 ods. 1 zákona o bankách, na ktorý žalovaný v odvolaní poukazuje. Súdny dvor EÚ vo veci C-66/19 rozhodol, že ak smernica v oblasti ochrany spotrebiteľa stanovuje povinnosť predajcu alebo dodávateľa oboznámiť spotrebiteľa s obsahom ponúknutého zmluvného záväzku, ktorého určité informácie sú určené záväznými právnymi predpismi členského štátu, je nevyhnutné, aby tento predajca alebo dodávateľ oboznámil uvedeného spotrebiteľa s obsahom predmetných ustanovení (viď. rozsudok z 26. apríla 2012, Invitel, C-472/10, EU:C:2012:242, bod 29). V tom zmysle nestačí jednoduchý odkaz vo všeobecných obchodných podmienkach na právny predpis, ktorý upravuje práva a povinnosti zmluvných strán (viď. rozsudok z 21. marca 2013, RWE Vertrieb, C-92/11, EU:C:2013:180, bod 50). Podľa citovanej zmluvnej podmienky by spotrebiteľ mal „z hlavy“ ovládať zákon o bankách v časti upravujúcej osobitný vzťah osoby k banke. Uvedené je nerealizovateľné a keďže zmluvná podmienka neuvádza obsah predmetného zákonného ustanovenia, je neprijateľná. Predmetné ustanovenie zmluvy je neurčité, pretože ako práva neznalý subjekt bez reálneho oboznámenia a poučenia zo strany dodávateľa nedokáže spotrebiteľ vedieť posúdiť a vyhodnotiť svoj prípadný osobitný vzťah k banke, ako ani rozsah a výpočet subjektov, ktoré nimi sú, pričom hoci aj nedbanlivé prehlásenie je späť so sankciou okamžitého zosplatnenia úveru. Dané zmluvné ustanovenie však už priamo proklamačne počíta s tým, že spotrebiteľ nemá žiaden osobitný vzťah k banke. Pretože predmetné ustanovenie ani len príkladmo neuvádza, kto je považovaný za osobu s osobitným vzťahom k banke, nie je z pohľadu priemerného spotrebiteľa dostatočne určité, čo môže spôsobiť neschopnosť spotrebiteľa vyhodnotiť jeho vzťah k banke. Z tohto dôvodu je citované ustanovenie vzhľadom na to, že je navyše pre spotrebiteľa sankcionované okamžitou splatnosťou úveru, spôsobilé založiť hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou. K takémuto záveru dospela v prípade obdobného ustanovenia v zmluve Komisia (viď. Závery Komisie zo dňa 24.01.2017, č. 36101/2017/21).

26. Ďalšie vyjadrenia strán sporu dané neboli.

27. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

28. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku III. o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmysle § 35 ods. 4 zákona o bankách ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto ostatné výroky napadnutého rozsudku, ktoré odvolaním žalovaného napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 267 ods. 2 CSP).

29. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, existenciou inej vady v konaní, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné

právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

30. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo porušenie práva na spravodlivý proces vo vzťahu k žalovanému.

31. Vykonaným dokazovaním bola nepochybne preukázaná, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola dňa 28.02.2007 uzavretá formulárová zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ a reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Išlo o úver vo výške 75 000 Sk (2 489,54 Eur), ktorý bol bezúčelový. V článku II. bod 4 zmluvy sa uvádza „podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“). V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver zostáva okamžite splatný vrátane príslušenstva a to dňom, kedy sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 zákona o bankách.

32. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná obchodníkom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

33. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

34. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

35. Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, Banka a pobočka zahraničnej banky nesmú vykonávať s osobami, ktoré k nim majú osobitný vzťah, obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by sa nevykonali s ostatnými klientmi. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pred uzavretím a vykonaním takého obchodu preveriť, či osoba, s ktorou takýto obchod vykonávajú, k nim nemá osobitný vzťah; táto osoba je povinná poskytnúť banke a pobočke zahraničnej banky pravdivé informácie, ktoré banka a pobočka zahraničnej banky potrebujú na účel tohto preverenia. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pravdivosť poskytnutých údajov písomne zabezpečiť v zmluve o nimi poskytnutej záruke alebo o vklade podľa § 5 písm. a) sankciou neplatnosti uzavretia tejto zmluvy a v zmluve o úvere podľa § 5 písm. b) sankciou okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy ku dňu, keď sa banka alebo pobočka zahraničnej banky dozvedela o nepravdivosti týchto údajov, vrátane splatnosti úrokov za celú dohodnutú dobu úveru.

36. Podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, za osoby, ktoré majú osobitný vzťah k banke, sa na účely tohto zákona považujú a) členovia štatutárneho orgánu banky, vedúci zamestnanci banky, ďalší zamestnanci banky určení stanovami banky a prokurista banky, b) členovia dozornej rady banky, c) osoby, ktoré majú kontrolu nad bankou, členovia štatutárnych orgánov takýchto právnických osôb a vedúci zamestnanci takýchto právnických osôb, d) osoby blízke 30)členom štatutárneho orgánu banky, dozornej rady banky, vedúcim zamestnancom banky alebo fyzickým osobám, ktoré majú kontrolu nad bankou, e) právnické osoby, na ktorých niektoré z osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d) majú

kvalifikovanú účasť, f) akcionári, ktorí majú kvalifikovanú účasť na banke, a akákoľvek právnická osoba, ktorá je pod ich kontrolou alebo ktorá má nad nimi kontrolu, g) právnické osoby pod kontrolou banky, h) členovia Bankovej rady Národnej banky Slovenska, i) audítor alebo fyzická osoba, ktorá vykonáva v mene audítorskej spoločnosti audítorskú činnosť v banke, j) člen štatutárneho orgánu inej banky a vedúci pobočky zahraničnej banky, k) jej hypotekárny správca a zástupca jej hypotekárneho správcu, l) osoby, ktoré majú uzavretý právny vzťah s bankou, ktorý môže viesť k vzniku kvalifikovanej účasti na banke.

37. Cieľom spotrebiteľského práva je zvýšená ochrana slabšej strany záväzkového vzťahu, ktorou je nepochybne spotrebiteľ, pričom východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na všetky podmienky, za ktorých dochádza ku vzniku záväzkovo-právneho vzťahu, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa a tiež so zreteľom na to, že dodávateľ má možnosť jednostranne stanoviť zmluvné podmienky, čo aj v reálnom živote uskutočňuje, a to prostredníctvom formulárových zmlúv.

38. Odvolací súd zdôrazňuje, že za neprijateľné zmluvné podmienky je potrebné považovať také zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Jedná sa o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné a hrubo poškodzujúce spotrebiteľa. Od dodávateľa, ktorý je v spotrebiteľských vzťahoch v značne silnejšom postavení ako spotrebiteľ sa vyžaduje, aby k tvorbe zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách pristupoval v súlade s dobrými mravmi.

39. Súdny členský štát môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C-237/02, *Freiburger Kommunalbauten*, cit.: „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované nato, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.“). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje. Nič by neodradzovalo nečestného dodávateľa od pokračovania v používaní neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže by súd zmenou zmluvnej podmienky vlastne udržiaval nečestnú obchodnú prax (porovnaj rozsudok Súdného dvora vo veci C-618/10)

40. Podstata neprijateľnosti odvolaním napadnutej zmluvnej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto podstatné skutočnosti neozrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke, a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy neznamena, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024).

41. Zmluvná podmienka odporuje aj ustanoveniu § 35 ods. 1 Zákona o bankách, podľa ktorého banka nemôže s osobami, ktoré majú osobitný vzťah k banke uzatvárať iba tie obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientmi. Uvedené zmluvné ustanovenie však umožňuje banke v prípade existencie osobitného vzťahu klienta k banke vyhlásiť mimoriadnu splatnosť každého úveru, nielen rizikového. Neurčitosť je preto dôvodom vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je založená aj vtedy, ak je spotrebiteľ vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej alebo neurčitej zmluvnej podmienke, z ktorej nemožno určiť práva a povinnosti spotrebiteľa. Najčastejšie prípady nejasnosti a nezrozumiteľnosti zmluvnej podmienky spočívajú v používaní komplikovaných a náročných technických a iných sofistikovaných termínov, v nejasnej formulácii zmluvného ustanovenia, ktorá ho robí nepochopiteľným pre spotrebiteľa. Neurčitosť zmluvnej podmienky úzko súvisí s jej nezrozumiteľnosťou a týka sa

vád jej obsahu, ktorých následkom je, že spotrebiteľ je vystavený právnej neistote v otázke úpravy práv a povinností v konkrétnom štádiu zmluvného vzťahu.

42. Na podporu argumentácie odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR zo dňa 15.06.2023 sp. zn. III. ÚS 111/2023, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, cit.: „...Pokiaľ ide o požiadavku transparentnosti zmluvných podmienok, ako vyplýva z čl. 4 ods. 2 smernice 93/13, Súdny dvor zdôraznil, že táto požiadavka, uvedená aj v čl. 5 tejto smernice by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, „... požiadavka jasného a zrozumiteľného formulovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti, stanovená rovnakou smernicou, sa musí chápať široko“ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. 4. 2014, Kásler a Káslerné Rábai, C-26/13, EU:C:2014:282, body 71 a 72, ako aj z 9. 7. 2015, Bucura, C-348/14, neuvěřený, EU:C:2015:447, bod 52).

43. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že „... informácie o zmluvných podmienkach a dôsledkoch tohto uzavretia zmluvy poskytnuté pred uzavretím zmluvy majú pre spotrebiteľa zásadný význam. Najmä na základe týchto informácií sa tento spotrebiteľ rozhoduje, či chce byť viazaný podmienkami, ktoré predajca alebo dodávateľ vopred vypracoval“ (rozsudky z 21. 3. 2013, RWE Vertrieb, C-92/11, EU:C:2013:180, bod 44, ako aj z 21. 12. 2016, Gutiérrez Naranjo a i., C-154/15, C-307/15 a C-308/15, EU:C:2016:980, bod 50). Zmluvné ustanovenie je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle generálnej klauzuly ust. § 53 ods. 1 OZ.

44. Vo vzťahu k určení neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky je potrebné uviesť, že obdobná zmluvná podmienka už bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/74/2022 zo dňa 24.10.2022, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/188/2024 zo dňa 05.02.2025, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/82/2024 zo dňa 08.01.2025, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp128/2023 zo dňa 26.02.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/25/2024-254 zo dňa 2. júla 2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 11CoCsp/27/2024 zo dňa 26.3.2025.

45. Sumarizujúc vyššie uvedené dôvody, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je spôsobilé privodiť zrušenie ani zmenu napadnutého rozsudku, a keďže napadnutý rozsudok je v meritornom výroku III., ktorým súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky vecne správny, so zreteľom na to, že správny je aj výrok VIII. napadnutého rozsudku o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a VIII. ako vecne správny potvrdil.

46. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

47. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).